

Melancolie

Nelu Preda

Melancolie, dulce agonie,
Tu mă cuprinzi în brațele-ți ades...
Tu poți să fii o simfonie,
Sau un vacarm de ne-nțeles.
Rememorez adesea timpul,
Când fericit copil eram,
Și-mi amintesc cum băteam câmpul,
Cărările ce le știam,
Din codrul verde, drag prieten,
Cu alți copii le străbăteam.
Îmi amintesc azi vag căsuța,
În care am copilărit,
Pe mama-n prag, dar și măsuța,
Pe care scrisu'-am buchisit.
Văd școala și apoi liceul,
Cu dascăli și-ai mei colegi,
Fiorul dragostei întâiul,
Ce cauți să îl înțelegi.
Revăd trecuta tinerețe,
Cu nebunii și împliniri,
Ce-au avut rostul să mă-nvețe,
Valoarea sincerei iubiri.
Cu tâmplele-argintii, știu bine,
Valoarea ei neprețuită,
De-aceea cea de lângă mine,
Va fi mereu, mereu iubită.
Melancolie, dulce agonie,
Mă rup acum din mreaja ta,
Mi-ai dat clipe de reverie,
De-aceea nu te pot uita!